

Hoa Tuyết Ngày Đầu Năm 2020 Ở Thành Phố Los Angeles

Đầu năm mới bạn ạ, hoa tuyết nở kia kìa...Thành phố sau cơn mưa, hết bão, hoa tuyết nở! Đẹp quá đi chứ bộ! Anh hái nhé cho em? Người con gái cười duyên, người con trai...cũng đẹp! Chàng đưa tay hứng tuyết cho nàng nâng niu hôn...

Ngày năm mới dễ thương! Môi hường hoa tuyết trắng. Gặp hôm nay trời nắng...người ta quên ngày mưa...người ta quên ngày xưa...người ta quên tất cả! Người con gái chìa má, người con trai kề môi. Ôi chao là nụ cười nở cùng hoa tuyết. Đẹp!

Trang cổ tích cũ khép.

Trang cổ tích mới bung.

Hoa tuyết hay hoa hồng? Hoa lòng hay hoa dạ?

Tôi bỗng dưng nhớ Mạ đi bên Ba, rừng đào. Đà Lạt ơi chiêm bao, chim xôn xao hót sáng, bướm xôn xao vườn trưa. Không phải nữa ngày xưa mà xôn xao ngày mới...Đường đi nào cũng tới, chúng con theo Mạ Ba...

Một thời xưa, thời xa

về với tôi sáng Mỹ...

Ước chi tình chung thủy, hoa tuyết như hoa mơ...

*

Ước chi tình chung thủy hoa tuyết như hoa mơ. Và, dĩ nhiên, bài thơ của tôi tình quẩn quện. Vòng tay nàng quyến luyến. Vòng tay tôi, em ơi...Chúng tôi đã xa rồi. Phi trường Tân Sơn Nhứt!

Nàng trở về. Nước mắt.

Tôi lên trời. May bay...

Cảm ơn sáng hôm nay hoa tuyết đầy thành phố. Đầy con đường đi bộ. Đầy mắt người ngắm hoa...

Một lời tôi thốt ra là em ơi bất tuyệt! "Mùa Xuân nào cũng đẹp vì em đẹp muôn năm!"

Trần Văn Lệ